

4 e tref Luk 6:36-42 Västerslättskyrkan 20140713

Texten i dag är ett utdrag från den förkunnelse som Jesus höll på en slätt. Bland åhörarna fanns Jesu lärjungar och en hel del annat folk som samlats.

Texten har många paralleller till Jesu bergspredikan som vi kan läsa i Matteusevangeliet. Men det är nog troligt att Jesus åter och åter upprepade kärnan i sitt budskap.

Det Jesus vill säga är att vi i våra liv ska efterlikna vår himmelske fader.

Genom det heliga dopet har vi människor fått rätten att vara Guds barn och äga en Fader i himmelen.

Ett kännetecken på Gud är att han är barmhärtig och nådig. Det fanns nåd och barmhärtighet för den förlorade sonen som levtt ett liv bortvänt från Gud, när han vände om till sin himmelske Fader.

Jesus visade nåd och barmhärtighet mot syndare av alla de slag när han vandrade här på jorden. Och han är likadan i dag.

Jesus kallar oss att leva ett liv som kännetecknas av att vi visar barmhärtighet mot andra människor.

Jesus känner våra mänskliga svagheter och vet att vi har så oändligt lätt för att se fel och brister hos andra. Därför säger han: *Döm inte, så skall ni inte bli dömda.*

På ett annat ställe säger Jesus: *Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas.* Matt 7:2

Det kommer en dag när vi alla ska stå inför den store domaren, på den yttersta dagen. När våra liv kommer att

spelas upp som från en film. Med det mått som vi själva har tillämpat på våra medmänniskor kommer då Gud att tillämpa på oss.

I en psalms ord kan vi be:

*Döm mitt hjärta här i tiden, innan världen döms av dig;
och när tiden är förliden, i ditt domslut fria mig.*

Visst finns det många människor som gör det felaktiga och med rätta reagerar vi. Men det är viktigt att vi reagerar på ett rätt sätt. Den felaktiga handlingen kan vi ta avstånd ifrån, däremot måste vi äga ett barmhärtigt hjärta mot förövaren. Man brukar säga hellre fria än fälla.

Jesus säger: *Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända.*

Det Jesus visar på är nådens väg. Att vara villiga till att ge förlåtelse. Inte bara en gång utan med en oändlig förlåtelse, liksom Gud förlåter.

En som fick uppleva detta var Paulus, han som förföljt de kristna. När han kom till Damaskus för att där söka efter kristna för att få dem fångslade, då uppenbarade sig Herren Jesus för honom i ett kraftigt ljussken och säger: Saul, varför förföljer du mig. Han undrar vem det är som talar till honom och får svaret: Jag är Jesus, den som du förföljer. Förblindad förs han in i Damaskus, där han under tre dygn ber till Herren, säkert var det en bön om förlåtelse han bad. Så sänder Gud till honom sin tjänare Ananias, som får lägga sin hand på honom och förkunna för honom om Jesus och vad Jesus gjort för honom, att alla hans synder var uppburna på korsets trä. Sedan faller liksom fjäll från hans ögon och han kan se klart. Nog behövde Paulus få del av ny förlåtelse även efter detta. Han klagar själv över hur han i sitt liv ofta gjorde det han inte ville, men fann tröst i den seger som finns hos Jesus Kristus.

De kristna ska alltså vara generösa på att ge förlåtelse, men även generösa mot andra. *Ge, så skall ni få.*

När vi i inte vill ge, så håller också Gud tillbaka sina gåvor till oss. När vi är villiga att dela med oss av det goda till andra så ger Gud oss av sina välsignelser.

Slutet på texten låter oss förstå vad Jesus ytterst vill visa oss på, nämligen att vi var och en bär på en tung bjälke i vårt öga.

Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.

Det handlar om vår egen synd.

Jesu förkunnelse på berget som Matteus berättar om eller på slätten som Lukas återger vill visa oss alla att vi alla har syndat.

Ingen jordisk varelse klarar av att leva upp till Guds oändliga krav på oss.

Alla behöver vi Guds förlåtelse.

Vår bjälke måste vi lämna till Jesus. Den har han burit upp på korsets trä. Hans händer har blivit fastspikade i vår tunga bjälke, för att våra synder skulle kunna bli förlåtna, för att vi skulle kunna få frid med Gud.

Vi ber:

Giv oss ditt milda, ditt ödmjuka sinne.

Hjälp att vår sköld vi i ditt saktmod finner
att till din likhet närmare vi hinner

Jesus vår Herre